

Ben Bu Sabah Erken Uyandım

13.03.2024/İstanbul

Ben bu sabah erken uyandım. Ramazanın üçüncü günündeyiz. Annem, babam ve abim oruç tutuyor. Ben de tutmak isterdim tabii fakat daha yaşım küçük. 3. Sınıfa gidiyorum. Okulum erken saatte başladığı için erken kalkmam gerekiyor. Erken kalkmak benim için oldukça zor. Okul için hazırlanmak, saatlerce derse girmek, arkadaşlarımla top oynamak... Gün içinde çok yoruluyorum. Özellikle ramazanda iftarı beklemek oruç tutmasam da beni zorluyor. Oruç tutanlar nasıl dayanıyor hayret ediyorum. Sevdiğim çikolataları yemeden duramam.

Bugün okulda matematik dersi vardı. Matematik bana çok zor geliyor. Keşke okula hiç gitmeseydik. Böylece matematik işlemek zorunda kalmazdım. Hem de tüm gün mahallede arkadaşlarımla ile futbol oynayabilirdim. Çok eğlenceli olurdu. Okula gitmemeyi çok isterdim.

Akşam eve geldiğimde annem ve babam iftar hazırlıklarına başlamıştı bile. Ben normalde eve geldiğimde hemen yemek yerim fakat ramazanda ailecek birlikte yiyoruz. Beklemek kötü oluyor ama soframız çok daha lezzetli ve keyifli oluyor. Bugün yemekte ezogelin çorbası, köfte ve pilav vardı. Yemek beni çok mutlu etmedi çünkü pilav yerine patates kızartması yemek isterdim. Tatlı olarak hurma yedik ve en son bugün için şükür duamızı ettik. Sonrasında babamla biraz haberleri izledik ve Gazze'de yaşanan katliamı gördüm. Babam anneme 1.000 lira daha bağışladığını söyledi. Bunu öğrenince çok sevindim ve aklıma gelmişken oradaki insanlar için biraz dua ettim.

Biraz televizyon izledikten sonra abdest almaya gittim. Babam namaz kılariken bazen ona eşlik ediyorum ve çok iyi hissettiriyor. Namazımızı kıldıktan sonra dua ederken babam Gazze'deki kardeşlerimiz için de dua etmeyi hatırlattı. Dua ettikten sonra abimin yanına gittim ve Gazze'deki kardeşlerimiz için Kur'an-ı Kerim okuyabilir mi diye sordum. Ödevlerini bitirince birlikte oturduk ve abim Kur'an-ı Kerim okudu. Sonrasında teşbih çektik ve yatağıma gittim. Kitap okuduktan sonra uyumadan önce annem yanıma geldi. Alnımdan öptükten sonra iyi geceler dileyip gitti. Ben de dua etmeye başladım. Ailem için, çevrem için, kendim için, arkadaşlarımla için ve tabii ki Gazze için bolca dua ettim. Umarım yarın annem istediğim yemekleri yapmış olur ve sevdiğim çizgi filmi izleyebilirim...

13.03.2024/Gazze

Ben bu sabah erken uyandım. Pek uyuduğum söylenemez zaten... Her yerim ağrı içinde ama en azından hiçbir yerim kırık değil. Bu sabah kahvaltı yapamıyorum. Oruçlu olduğum için değil, yiyecek hiçbir şeyim yok. Bu ramazanda oruç tutmayı çok isterdim ama tutabilecek yaşta ve durumda değilim maalesef. Evimi kaybettim. Annem ve babam nerde bilmiyorum. Kimsem yok. Küçük kız kardeşim öldü. Komşularımız ve arkadaşlarımız öldü. Ne yapacağımı bilmiyorum. Çok korkuyorum. Umarım bugün ölmem.

Öğlene doğru çok susadım. Ama içebilecek suyum yok. Suyu ihtiyacım vardı. Etrafımdaki insanlara sordum. İki yudum su içebildim. Çok temiz değildi ama günümü güzelleştirdi. Su içtikten sonra Allah'a dua etmeye başladım. Yemek yiyecek, su içebilecek, temizlenebilecek ve rahatlayabilecek için bol bol dua ettim. Şu an okula gidebilmek için çok şeyimi verirdim. Tekrar arkadaşlarımla görebilmeyi eğitimime devam edebilmeyi çok isterdim. Ama şu an yapabileceğim tek şey oturup dua etmek.

Karanlık çökünce karnım çok acıkmıştı ancak sadece bir parça ekmek yiyebildim. Normal zamanlarda olsaydık ailemle birlikte iftar sofrasında keyifle yemek yiyor olurduk. Şu an ise biraz daha

ekmek yiyebilmek isterdim sadece. Rahat bir yatakta uyuyabilmek isterdim. Oysa gözlerime uyku girmiyor. Hiç bitmeyen bir kâbusun içindeyim. Umarım yarın sabah uyanabilirim...